

OMAN Το σουλτανάτο της θρησκευτικής ανεκτικότητας και συνύπαρξης θρησκειών χάρη στο δόγμα ιμπάντι

Η ατμόσφαιρα του Ραμαζανιού στο Ομάν δεν μοιάζει με εκείνη σε άλλα ισλαμικά κράτη. Ίσως επειδή στη συντριπτική τους πλειονότητα οι κάτοικοι δεν είναι ούτε σουνίτες ούτε σίιτες, αλλά ασπάζονται το δόγμα ιμπάντι – το ισλαμικό δόγμα της θρησκευτικής ανεκτικότητας, που ευνοεί τη συνύπαρξη των θρησκειών. Το διαπιστώνουμε μέσα από τα λόγια των πιστών που βιώνουν το Ραμαζάνι μονάχα ως διαδικασία εσωτερικής πειθαρχίας και εξαγνισμού: το αντιλαμβανόμαστε μέσα από το ιφτάρ, δηλαδή τη διακοπή της νηστείας μετά τη δύση του ήλιου, όπου όλοι οι αλλόθρησκοι είμαστε περισσότερο ευπρόσδεκτοι στο αυτοσχέδιο δείπνο που στήνεται καταγής πάνω σε χάρτινα τραπεζομάντιλα. Μας προσφέρουν αποξηραμένους χουρμά-

δες, φρέσκα φρούτα, γάλα και χυμούς –τα «προκαταρκτικά» του δείπνου–, μεσολαβεί η καθιερωμένη προσευχή και ακολουθεί το κυρίως πιάτο με αρνί, ρύζι και ψάρι.

Οι πόρτες των σπιτιών είναι ανοιχτές για όλους, γείτονες και περαστικούς. Οι πύλες των τζαμιών υποδέχονται κάθε ξένο, επισκέπτη ή μόνιμο κάτοικο. «Δεν έχει σημασία σε ποιο θεό πιστεύετε», μας λένε. «Σημασία έχει η πίστη», προσθέτουν. Τα λεγόμενά τους επιβεβαιώνει ο ιερέας της Αγγλικανικής Εκκλησίας Κρις, που τα τελευταία χρόνια κατοικοεδρεύει στη Μουσκάτ, την πρωτεύουσα του Ομάν. Ο πάτερ Κρις συχνά οργανώνει γεύματα και άλλες δραστηριότητες για τους πιστούς της δικής του Εκκλησίας με τη βοήθεια και τις ευλογίες του αρμόδιου υπουργείου Θρησκευτικών Ζητημάτων του Ομάν.

Αυτή είναι και η μεγάλη διαφορά των μουσουλμάνων του σουλτανάτου από εκείνους των γύρω κρατών: ο τρόπος που συνυπάρχουν με τον θρησκευτικά διαφορετικό.

Το «άλλο πρόσωπο» του Ισλάμ δεν κάνει διακρίσεις. Σε όποιο θεό κι αν πιστεύουν οι κάτοικοι –μόνιμοι ή προσωρινοί– έχουν μια θέση στο κοινωνι-

κό τραπέζι του σουλτανάτου με τα γραφικά λευκά σπιτάκια, τις τεράστιες αμμουδιές, τις πολυτελείς ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις και την απέραντη έρημο...

Δεν είναι τυχαίο που το Ομάν φέρει τον τίτλο «Νορβηγία της Μέσης Ανατολής». Εκεί, ανάμεσα στις γυναίκες με την καλυμμένη κώμη και τα διάπλατα χαμόγελα, και στους άνδρες μέσα στις λευκές φορεσιές και με τα τουρμπάνια στο κεφάλι, υπάρχει χώρος για όλους. Και, το κυριότερο: δεν υπάρχουν ζητιάνοι και φτωχοί. Οι κάτοικοι του Ομάν –εκτός από τους εκπατρισμένους (expatriots) που προέρχονται κυρίως από τη Νότιο Ασία– έχουν καλό επίπεδο ζωής, απολαμβάνουν τις ανέσεις της Δύσης, διατηρούν τις παραδόσεις της Ανατολής, δεν πληρώνουν φόρους και εισπράττουν επιδόματα. Ο οικονομικός παράδεισος του Σουλτάνου Καμπούς βρίσκεται σε φάση επανασχεδιασμού της οικονομίας, καθώς τα αποθέματα πετρελαίου του Ομάν είναι περιορισμένα. Γι' αυτό και το Σουλτανάτο του Καμπούς έχει στραφεί προς άλλες μορφές βιομηχανίας, όπως το φυσικό αέριο και ο τουρισμός.

Ένα, δε, από τα σημαντικότερα αξιοθέατα και πόλος έλξης ταξιδιωτών; Η Βασιλική Όπερα της Μουσκάτ, η πρώτη διεθνών προδιαγραφών στέγη μουσικών τεχνών και πολιτισμού στο Ομάν, που φιλοξενεί σημαντικούς καλλιτέχνες απ' όλο τον κόσμο και δεν στερείται καθόλου μεγαλοπρέπειας και αίγλης μπροστά στις όπερες της Βιέννης και του Παρισιού.

